

z Bożej Łaski
My Nikotaj I^{sty}
etc: etc: etc:

Zapatrzywszy się na Dekret Królewski z dnia 26. Czerwca 1824. r. zważając, że dotąd żadne urządzenie niewskazano zapowiedzianych w Art. 2 tegoż Dekretu zasad oszacowania dóbr nieruchomych ziemskich, przy wystawieniu ich na przymuszona publiczna sprzedaż sądowa, a prawo Seymonowe z dnia 13 Czerwca 1825. r. o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przepisano w Art. 5 i 6 sposób ustanowienia wartości dóbr ziemskich, przy przystąpieniu z nimi do tegoż Towarzystwa; chcąc usunąć niedogodności, jakie wynikają na szkodę tako dłużników jako i wierzycieli, z niedostatku statych i iednostajnych w tej mierze przepisów, na przedstawienie Komisji Rządowej Sprawiedliwości, po wysłuchaniu zdań Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Art: Każdy z wierzycieli dłużnego, właściciela dóbr nieruchomych ziemskich, a, nawet, sam dłużny, właściciel, ma prawo żądać, aby dobra jego, wystawione na przymuszona publiczna sprzedaż sądowa, nie były przysądzone, więcej dwóch trzecich części ich wartości. —

Art: W ustanowieniu wartości dóbr nieruchomych ziemskich, przy wystawieniu ich na przymuszona publiczna sprzedaż sądowa, zastosowane będą zasady, artykułami 5^m i 6^m wyżej powołanego prawa Seymonowego przyjęte w ten sposób, że tam, gdzie Towarzystwo Kredytowe dobra, już podług tychże zasad oszacowało, ustanowiony przez Towarzystwo szacunek, za rzeczywistą ich wartość, uważany będzie, w przypadkach zaś, w których szacunek ich przez Towarzystwo ustanowionym, jeszcze nie zostało, sąd dla zapewnienia, właścicielom, i wierzycielom, najwyższego

wyższego szacunku, iakiego toż. prawo dozwo
wartość, ich mnożeniem opłaconego, podług wyh
o iakim, w Art. 42 lit. 6 jest mowa, podatku op
ry pięć razy wziętego, przez dwadzieścia i pięć
stanowi. —

Wykonanie niniejszego postanowienia, Kom
missji Rządowej Sprawiedliwości, polecamy

